

Zgodba – tretji del

Zunaj je bilo precej hladno in danes še nista pojedla veliko – skromen zajtrk pred štirimi urami je že davno pošel. Zato je Marek predlagal, da bi na hitro nekaj pojedla v eni izmed znanih kantin v Vroclavu.

- Torej, kaj točno je ta kraj? – je John radovedno spraševal.

- Ah, v poljščini ga kličemo "*bar mleczny*" – slovensko je to "mlečni bar." Ta se imenuje "Miś" ali "Medved". Tukaj lahko dobiš zares poceni tradicionalno hrano, v glavnem brez mesa. Tradicija teh krajev sega v komunistične čase, ko je bilo meso redko.

Vstopila sta v bar. Vrsta je bila dolga, vendar se je premikala hitro. Plačal si na blagajni, potem pa z računom šel k pultu, kjer so stregli hrano. Notranjost bara je bila preprosta, z ducatom miz v notranjem prostoru in nekaj mizami zunaj; večina miz je bila zasedenih. Ljudje so očitno uživali v jedeh.

- Kakšno hrano tukaj strežejo? – je vprašal John, pri čemer si je ogledoval krožnike obiskovalcev bara.

- No, *leniwe pierogi, kopytka, łazanki, pierogi ruskie, barszcz ukraiński, pomidorowa*, toliko jih je! In hrana je super poceni, ker mesto krije nekaj stroškov.

- Misliš subvencijo?

- Da. In tukaj zares diši dobro.

- Kaj so te jedi, ki si jih našteval? Za nobeno še nisem slišal.